

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 0140739

טור' ליטרט - סופר ראובן ז"ל

בן טובה ויעקב

נולד בגרמניה

ג' בכסלו תרפ"ד , 11/11/1923

נפל בפעילות מבצעית

ה' באייר תש"י , 22/4/1950

שרת בחטיבת גבעתי

יחידה: גד' 52

מקום נפילה: בית גוברין

אזור: שפלה דר' ונגב

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ב, חלקה: 07, שורה: 07, קבר: 07.

טור' ראובן ליטרט - סופר ז"ל
בן 26 בנפלו

קורות חיים

ראובן, בן יעקב וטובה, נולד ביום ג' בכסלו תרפ"ד (11.11.1923) בגרמניה. הוריו עלו לארץ בשנת 1925 וראובן בן שנתיים. המשפחה התיישבה בכפר סבא והיו מראשוני המושבה. כעבור כמה שנים נתייתם ראובן מהוריו והוא נשלח לירושלים והתחנך במשך כל השנים בבית החינוך ע"ש דיסקין שהיה מרכז דתי חרדי. ראובן גדל באוירה חרדית ושם גם למד מקצוע כעובד דפוס. בפרוץ מלחמת העצמאות, והוא בן 24, הוא המשיך לעבוד וללמוד ומשום היותו חרדי במלוא מובן המילה, הוא לא גוייס ואף לא נדרש לעסוק בפעילות של ההגנה. את תקופת המצור הקשה הוא עבר כמו כל תושבי העיר היהודיים, כשהוא רעב וצמא ובקושי משיג משהו לאכול. במכתבים שכתב לאחיותיו הוא מתאר שחולפים ימים עד שהוא משיג חתיכת לחם, גבינה וקצת סוכר. לקראת סוף המלחמה, הוא נוכח כיצד הרבי שלו, שהיה חרד קיצוני, גרש חייל פצוע שביקש קצת מים ומקרה זה גרם לראובן זעזוע וכעבור זמן מה הוא התייצב והתגייס לצה"ל. לאחר הטירונות הוא הוצב לגדוד חי"ר 52 בחטיבת גבעתי, ועל אף גילו הגבוה היה לוחם מעולה. ביום העצמאות, ה' באייר תש"י, 22 אפריל 1950, יצא ראובן עם כתתו לפטרול סיור באזור הכפר אל-ג'בע שממזרח לבית-גוברין. הכח נתקל באויב והתפתח קרב. האויב הערבי היה גדול פי כמה ובהמשך הגיעו כפריים רבים מהסביבה. אנשינו נאלצו לסגת ובשטח נשארו 2 הרוגים, ראובן וחבר נוסף. הערבים קברו אותם באזור הקרב ורק כעבור כחצי שנה הוחזרו גופותיהם והם הובאו למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שבהר-הרצל.

ראובן היה אציל נפש. על אף מצבו הקשה בעת המצור על ירושלים בתש"ח, הוא דאג מאוד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טור' ליטרט - סופר ראובן ז"ל

לכל אחיו ואחיותיו שהיו נתונים לסכנות המלחמה. במיוחד חרד לגורלה של אחותו לאה שהיתה עם תינוקתבבית בקבוצת דגניה ב', זה הקיבוץ שהיה נתון להפגזות של הצבא הסורי בחודשי הפלישה במאי-יוני 1948, וכן חרד היה לשלומו של בעלה יורם רם אשר לחם בעמק הירדן וסג'רה בחטיבת גולני. מאוד דאג לאחותו דינה ואחיו אליק שהיו בקיבוץ משגב-עם שבגבול הלבנון, ישוב שהיה מבודד מול האויב. דאגתו היתה גם לאח הצעיר מנחם שהיה בשפיה, באזור של כפרים ערביים עוינים.

כמו כן דאג לשלומה של אחותו עתידה, שלא שמע ממנה. ראובן היה לוחם בחטיבת גבעתי ומפקדיו ציינו לשבח את מסירותו נכונותו ודבקותו במטרה. חבריו הצעירים כיבדוהו ואהבוהו, ועל אף שהיה בוגר מהם, הוא היה אחד מהחברה וכולם ידעו שאפשר תמיד לסמוך עליו. ראובן נפל בקרב בהרים שמדרום לירושלים, העיר בה גדל והתחנך ואשר אותה אהב בכל נימי נפשו. למען י-ם היה מוכן לתת הכל ואכן כך עשה. ראובן נפל ביום העצמאות וכמה סמלי הדבר לגבי בחור כמוהו... נפל האיש ולא זכה להקים בית ומשפחה. אחיותיו ואחיו וכל בני המשפחה יזכרוהו תמיד. יהי זכרו ברוך.